

Петко. Димо Ганевъ бѣше най-голѣмиятъ скжперникъ. На парата треперѣше като майка надъ рожба.

Когато ораторътъ завърши речта си, като избухнала бомба се чу гласътъ на малкия Петко.

— Господине, татко ще запише сто хиляди лева за заема, защото той не е скжперникъ, както казватъ, и защото той сжщо обича нашето отечество, иска то да бжде свободно и силно.

За мигъ гореща потъ облѣ лицето и снагата на Димо Ганевъ, а всички други ахнаха отъ изненада и загледаха къмъ Димо. Той се взрѣ въ сина си. И никога той не можа да разбере, какво стана съ него. Въ очитѣ на сина си той видѣ да горятъ малки пламъчета и тия пламъчета свѣтнаха въ сухата му душа.

— Нали, татко, ще запишешъ за заема сто хиляди лева? — питаше го Петко и умолително го гледаше.

— Да, сине, записвамъ! Преди малко не мислѣхъ, но сега записвамъ, защото ти, малки сине, ми спомни за моя най-голѣмъ дългъ въ живота — да бжда достоенъ синъ на родината.

Н. Виолетовъ